

Το τείχος

Σε έκλεισαν μέσα σ' ένα τείχος
που τα όριά του αφήνουν έξω όλον τον πόνο σου
την αγανάκτηση.
Δεν υπάρχει κάρτα εισόδου για να περάσεις τα σύνορα.
Δεν υπάρχει λόγος να παίζουμε κρυφτό.
Ας ξεκολλήσουμε για λίγο τις μάσκες
και ας βγάλουμε τα πλαστά πρόσωπα
Η ιστορία επαναλαμβάνεται και ποτέ δεν ξεγελά.
Κάποτε όμως οι ελπίδες αναπτερώνονται.
Ευτυχώς που υπάρχουν κι εκείνοι οι παθιασμένοι ιδεολόγοι, οι ταγμένοι σωτήρες
Αλλιώς δε θα υπέγραφαν
εκείνοι οι πλοίαρχοι και οι κυβερνήτες
έναν ακόμη διακανονισμό, μα την καταδίκη τους.
Αλλιώς για ποια όνειρα μιλάμε
Για ποια οράματα ποιο μέλλον
Για ποια πολιτεία και ποιον κόσμο;
Έχουμε πλημμυρίσει από δρομολόγια
εισαγωγών - εξαγωγών απατεώνων.
Τελικά προτιμώ νομίζω να ζήσω
μια ζωή εγκλωβισμένη στην αφέλεια της παιδικότητας
σε μία ονειροπόληση, παρά στην αθλιότητα του καταλαβαίνω.
Φθάνουν πια οι ρεαλιστές και τα πειθήνια όργανα ενός συστήματος.
Από τέτοια γεμίσαμε.
Ας αφήσουμε κατά μέρος τους ορθολογισμούς τα πρέπει τα μη και τα δε.
Ας χαράξουμε μία νέα διαδρομή.

Σ' αυτό το νέο ταξίδι τους τίτλους τους επιλέγω εγώ.

Με ονομάζω πλήρωμα και κυβερνήτη

Έμπιστο καθοδηγητή εσένα ελπίδα

Σπυροπούλου Ραμόνα.